

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2001 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 100 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΔΡΑΧ.
Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 54626 Τηλ. 530.756 - 538.495

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
1. ΠΟΛΕΜΗ 49
54248 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ

Γενική άποψη της περιφέρειας πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΕΤΣΙ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΑΣΒΕΣΤΗ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΧΑΜΕΝΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Ο σύλλογος των απανταχού της γης Τριγλιανών αλλά και όλοι οι Μικρασιατικοί και γενικότερα οι προσφυγικοί σύλλογοι κύριο στόχο της ίδρυσής τους είχαν την σύσφιξη των σχέσεων ανάμεσα στα μέλη τους, την γνωριμία ανάμεσά τους και την διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς που έφεραν από τις πατρίδες τους.

Με τα χρόνια όμως που πέρασαν, με τον εκσυγχρονισμό της ζωής και τον χαμό της πρώτης γενιάς και ενός μεγάλου μέρους της δεύτερης που εγκαταστάθηκαν στις νέες πατρίδες ή γεννήθηκαν σ' αυτές, αυτό που απόμεινε στους στόχους των συλλόγων είναι όχι μόνο να διαφυλάξουν την μνήμη των χαμένων πατρίδων αλλά και να εμψυχήσουν και στις νεότερες γενιές την αγάπη και την επιθυμία να γνωρίσουν καλύτερα τους τόπους που γεννήθηκαν και δημιούργησαν οι πρόγονοί τους, οι παππούδες και οι γιαγιάδες τους.

Παράλληλα θα πρέπει να γαλουχηθούν οι νέες γενιές με τα ήθη και έθιμα, με την ιστορία αλλά και τον πολιτισμό γενικότερα των

χαμένων πατρίδων μας.

Πιστεύουμε λοιπόν αναγκαία την διατήρηση του Συλλόγου μας, την εγγραφή σ' αυτό και νέων μελών από τις νέες γενιές ώστε να διατηρείτε άσβεστη η μνήμη της ιστορίας και της Κουλτούρας της αγαπημένης και πανέμορφης Τρίγλιάς μας. Με φροντίδα του Συλλόγου θα πρέπει στο εικονοστάσι κάθε Τριγλιανού να υπάρχει η εικόνα του μεγάλου τέκνου της Τρίγλιας του Αγίου ιερομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Θα πρέπει στις βιβλιοθήκες των παιδιών των Τριγλιανών να υπάρχουν τα βιβλία των αείμνηστων συμπατριωτών μας Απόστολου Τσίτερ και Θανάση Πιστικδη, όπου περιγράφετε κατά τον καλύτερο τρόπο η ιστορία της παλιάς μας πατρίδας, οι γλωσσικοί ιδιαματισμοί των Τριγλιανών, ο άγριος διωγμός, η περιπέτεια της προσφυγιάς, ο ριζωμός στις νέες πατρίδες (Ν. Τρίγλια και Ραφήνα αλλά και στην Καβάλα, Κομοτηνή, Ξάνθη, Δράμα, Σέρρες, Κοζάνη, Θεσ/νίκη, Αθήνα Καναδά, Αμερική και σ' όλον τον

άλλο κόσμο).

Θα πρέπει στις χορωδίες των ΚΑΠΗ Τρίγλιας και Ραφήνας να ακούγονται τα Τριγλιανά τραγούδια σε όλες τις εκδηλώσεις νοσταλγίας και αγάπης προς την χαμένη πατρίδα.

Θα πρέπει από τα χορευτικά συγκροτήματα των Τριγλιανών ανά τον κόσμο να χορεύονται Τριγλιανόι χοροί και να φοριούνται Τριγλιανές φορεσιές.

Θα πρέπει στα νηπιαγωγεία, στα Δημοτικά αλλά και στα Γυμνάσια και Λύκεια να πραγματοποιούνται ειδικές εκδηλώσεις όπου θα γίνονται ομιλίες για την ζωή και το έργο του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, του μεγάλου ευεργέτη των Τριγλιανών Φίλιππα Καβουνίδη και όλων των άλλων μεγάλων ευεργετών και δωρητών της παλιάς μας πατρίδας αλλά και της Ν. Τρίγλιας και της Ραφήνας.

Θα πρέπει τέλος οι Δήμοι Τρίγλιας και Ραφήνας μαζί με τον σύλλογο απανταχού Τριγλιανών και το παράρτημά του στην Ν. Τρίγλια αλλά και τον σύλλογο Τριγλιανών Ραφήνας να οργανώνουν εναλλάξ τότε στην Ν.

Τρίγλια και τότε στην Ραφήνα τα "Χρυσοστόμια" γιορτές και εκδηλώσεις μνήμης, νοσταλγίας και αγάπης προς την χαμένη μας πατρίδα αλλά και τιμής προς όσους χάθηκαν από την φοβερή γενοκτονία του Μικρασιατικού λαού από τους Τούρκους.

Με όλα τα πιο πάνω πιστεύουμε ότι θα αφήσουμε άσβεστη την μνήμη της Πατρίδας μας και των δικών μας ανθρώπων που έζησαν εκεί και ξεριζώθηκαν με τον πιο άγριο τρόπο για να ριζώσουν και να ξαναδημιουργήσουν τις νέες πατρίδες τους στην μητέρα Ελλάδα.

Σαν σύλλογος όλων των Τριγλιανών της γης δίνουμε υπόσχεση ότι θα συνεχίσουμε να κρατάμε την ιστορία και την μνήμη αλλά παράλληλα με πολυλαπλές ενέργειες μας θα φροντίσουμε να πείσουμε τους νέους που η γενιά τους προέρχεται από την αλησμόνητη Τρίγλια της Μ. Ασίας ότι θα πρέπει να είναι υπερήφανοι για τις ρίζες τους και να μην ξεχάσουν ποτέ τον τόπο των προγόνων τους.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ... ΗΤΑΝ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος
κ.κ. Κώστα Σημίτη

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, συνήλθε εκτάκτως την 3^η Μαρτίου 2001 μετά την απροσδόκητη απόφαση της Κυβέρνησης να τροποποιήσει το Προεδρικό Διάταγμα που προβλέπεται από το Ν. 2645/98.

ΕΨΗΦΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΤΑ ΕΠΙΟΜΕΝΑ

Μία από τις πιο λαμπρές ημέρες του Ελληνικού Κοινοβουλίου ήταν η 24 Σεπτεμβρίου 1998 όπου με την ΟΜΟΦΩΝΗ απόφαση όλων των πολιτικών κομμάτων και ως εκ τούτου ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ μετά από μια Συνεδρίαση όπου μίλησαν 42 βουλευτές ΕΨΗΦΙΣΘΗ ο νόμος 2645/98 που αποκαθιστά την Ιστορική Αλήθεια μετά από 78 χρόνια και καθιερώνει την 14 Σεπτεμβρίου ως ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το

Τουρκικό Κράτος.

Ο Νόμος αυτός αποτελεί συνέχεια του Νόμου που καθιερώνει την 19 Μαΐου ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Όλοι εμείς χαιρετίσαμε με μεγάλη χαρά αυτό το ιστορικό γεγονός, το γεγονός ότι σύσσωμος η Κυβέρνηση (της οποίας Πρωθυπουργός ήσασταν εσείς κύριε Σημίτη) και ολόκληρη η Αντιπολίτευση, αποκαταστήσατε την Ιστορική αλήθεια με θάρρος και παρρησία.

Σήμερα πληροφορούμεθα ότι, μετά την υπογραφή του προβλεπόμενου Προεδρικού Διατάγματος από τους Συναρμόδιους Υπουργούς, για την εφαρμογή του Νόμου και διαβίβασης του προς Υπογραφή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση δημοσιοποίησε την απόφασή της για εξάλειψη του όρου Γενοκτονία μετά από πιέσεις της Τουρκικής Κυβέρνησης.

Η Ομοσπονδία μας που εκπροσωπεί 157 Μικρασιατικά σωματεία έγινε δέκτης της οργής και της λύπης όλων αυτών που

περίμεναν με χαρά την υπογραφή του διατάγματος και αν'αυτού πληροφόρηθηκαν την συνολική αναδίπλωση της Κυβέρνησης.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ο νόμος είναι σαφής και δεν επιδέχεται Νομικά οποιαδήποτε αλλαγής.

Εμείς οι Μικρασιάτες, είμαστε βέβαιοι ότι δεν θα προχωρήσετε στην αφαίρεση της λέξης Γενοκτονία, γιατί αυτή και μόνη αποδίδει την συστηματική εξόντωση ενός και πλέον εκατομμυρίου ανθρώπων, προς χάριν της ομογενοποιήσεως του Τουρκικού Κράτους την εποχή εκείνη, αποκλειστικά και μόνον επειδή ήταν Έλληνες.

Δεν καταλαβαίνουμε την Ελληνική ενδοτικότητα για τον Μικρασιατικό Ελληνισμό όταν, η Γαλλική Εθνοσυνέλευση χωρίς να λάβει υπ' όψιν της οποιεσδήποτε πιέσεις, εψήφισε πρόσφατα την Γενοκτονία των Αρμενίων από τους Τούρκους.

Ο Μικρασιατικός Ελληνισμός στηρίζει κάθε ενέργεια για συναδέλφωση των λαών της Ελλάδας και της

Τουρκίας όχι όμως στην διαστροφή της Ιστορίας και την εγκατάλειψη της ΜΝΗΜΗΣ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ ΕΝΤΟΝΑ

Για κάθε ενέργεια παραποίησης της Ιστορικής αλήθειας και τέτοια θα είναι η απάλειψη της λέξης Γενοκτονία.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

Την υπογραφή του προβλεπόμενου υπό του άρθρου 2 του Νόμου 2645/98 Προεδρικού Διατάγματος από τους συναρμόδιους Υπουργούς και την ΑΜΕΣΟ Δημοσίευσή του εις το ΦΕΚ συμπεριλαμβανομένου του όρου ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ σύμφωνα με τον παραπάνω νόμο, που ψήφισε η Ελληνική Βουλή ομόφωνα και εις της οποίαν ανήκει κάθε έπαινος.

ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΧΑΡΙΣΜΙΔΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΛΑΓΟΔΗΜΟΣ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΓΙΝΕ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μεγάλη επιτυχία είχε και φέτος ο καθιερωμένος χορός του Συλλόγου μας. Η συμμετοχή των Τριγλιανών της Θεσ/νίκης αλλά και της Ν. Τρίγλιας έδειξε για ακόμη μία φορά πόσο κοντά είναι στον σύλλογο, αλλά και πόσο καλά ξέρουν να γλεντούν οι Τριγλιανοί!

Ευχές για επιτυχία του χορού έστειλαν ο Υφυπουργός κ. Πάχτας, οι βουλευτές κ. Φλωρίνης, κ. Κούβελας και κ. Ψωμάδης ενώ παρέστησαν οι βουλευτές κ. Παπαθεμελής, κ. Πάπας, κ. Ορφανός καθώς και ο πρώην Υπουργός κ. Μαγκριώτης.

Ο χορός ξεκίνησε από πολύ νωρίς και στην συνέχεια το κέφι άναψε για τα καλά μέχρι τις πρωινές ώρες. Κατά γενική ομολογία όλων των παρευρισκομένων ήταν ένας από τους καλύτερους χορούς του Συλλόγου και όσοι δεν βρέθηκαν έχασαν μια μοναδική ευκαιρία να

γλεντήσουν και να περάσουν μια αξέχαστη βραδιά που πρόσφερε τόσο η καταπληκτική κουζίνα της ταβέρνας "Σαλιάρης" όσο και η ανεπανάληπτη ορχήστρα που κράτησε το κέφι αμείωτο μέχρι τις πρωινές ώρες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΣΙΤΕΡ

ΕΝΑΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ

ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ

Όταν οι πρώτοι Τριγλιανοί εγκαταστάθηκαν το 1922 στο Σουφλάρ Χαλκιδικής, διέμεναν σε αντίσκηνα και εκεί πλέον όσοι γλίτωσαν από τον χαλασμό της προσφυγιάς, άρχισαν σκληρό αγώνα επιβίωσης, γιατί οι ταλαιπωρίες, η πείνα, οι βαριές αρρώστιες και ιδιαίτερα η ελονοσία, απειλούσαν την ύπαρξή τους σαν ένας αδυσώπητος δεύτερος εχθρός μετά τον Τούρκο.

Οι κτιριακές εγκαταστάσεις ήταν ανύπαρκτες και κάτω από αυτές τις συνθήκες ήταν αδύνατος η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος.

Ο ιατρός Απόστολος Τσίτερ αυτή την περίοδο της μεγάλης δοκιμασίας των Τριγλιανών προσφύγων, ως άριστος επιστήμων, καλός και ανιδιοτελής, συμπαραστάθηκε αφιλοκερδώς πάντοτε το δεινοπαθούμενο πλήθος, Έδωσε δωρεάν φάρμακα και κάθε βοήθεια, παρά το πενιχρό τότε των εισοδημάτων του. Μέσα στην νύχτα στην παγωνιά με κίνδυνο της ζωής του καβάλα στο άλογο, τουρτουρίζοντας βρεγμένος και πεινασμένος, έτρεχε ακούραστος για να προσφέρει βοήθεια, θεραπεία, ανακούφιση.

Με τα πενιχρά μέσα που διέθετε τότε η επιστήμη για την αντιμετώπιση των ασθενειών, με το κινίνο και την ασπιρίνη, έδωσε την μεγάλη μάχη για να απαλύνει τον ανθρώπινο πόνο και να σώσει από τον βέβαιο χαμό τους δεινοπαθόντες

πατριώτες.

Σεμνός όπως πάντα εγκαταστημένος πριν τον θάνατό του στην Θεσσαλονίκη, παρέμεινε ο αξέχαστος γιατρός, παίρνοντας έτσι και αυτός το μεγάλο τίμημα της ανθρωπιάς του, όπως όλοι όσοι συμπαραστάθηκαν τον πονεμένο λαό.

Να, πώς ο ίδιος ο γιατρός περιγράφει την ιστορία του στα πρώτα βήματα της Ν. Τρίγλιας:

"Είχε αποφασισθεί (ο Καμπανίας Διόδωρος συμπατριώτης και ο Θεσσαλονίκης Γενάδιος από το Πελαδάρι, που ήξεραν την περιφέρεια) και επειδή η παραγωγή της περιφερείας ήταν κουκούλια και ελιές, προϊόντα δηλαδή όμοια με της χαμένης πατρίδας, να εγκατασταθούν οι Τριγλιανοί και οι Μουδανιώτες στην σημερινή τοποθεσία της Χαλκιδικής.

Περί τις 25 οικογένειες Τριγλιανοί με αντίσκηνα στο Σουφλάρ, κτήμα της Μονής Ζατοπεδίου και οι Μουδανιώτες περί τις 34 οικογένειες, στο Καργί Λιμάνι, στον εκεί ελαιώνα.

Είχα έρθει (καλοκαίρι 1923) στην Θεσσαλονίκη, μετά την επιστροφή μου από την εκστρατεία του Σαγγαρείου, όπου εφονεύθη ο αδελφός μου Νίκος, ενώ περιμαζεύτηκε η οικογένειά μου στον Πειραιά. Από την Θεσσαλονίκη σκόπευα να εγκατασταθώ στην περιφέρεια Δράμας, η οποία παρείχε τότε, λόγω του καπνού, περισσότερες οικονομικές

προϋποθέσεις.

Συναντήθηκα στην Θεσσαλονίκη με τον Καμπανίας Διόδωρο και τον Θεσσαλονίκης Γεννάδιο. Συμφωνήσαμε να συμερισθώ τις τύχες των συμπατριωτών. Επειδή δε ούτε στο Σουφλάρ ούτε στο Καργί Λιμάνι υπήρχε μέρος στεγάσεώς μου αλλά και βιοπορισμού, αφού οι άνθρωποι μας ήσαν χωρίς πόρο, εγκαταστάθηκα στην Πορταριά.

Με την επίσκεψη των πρώτων ημερών στα αντίσκηνα των συμπατριωτών, μία προμήθεια μου φαρμάκων και προπαντός κινίνης, 2.000 δρχ. επί πιστώσει Πεντζίκη, εξηνεμίσθη. Έσπευσα στην Θεσσαλονίκη. Με τον Καμπανίας Διόδωρο πήγαμε στον τότε Διευθυντή της Υπηρεσίας Περιθάλψεως, Φωκίωνα Κοπανάρη εις τον οποίον περιγράφω την φοβερή κατάσταση, δήλωσα ότι είμαι πρόθυμος να επισκέπτομαι όλους τους πρόσφυγες δωρεά, αρκεί να έστειλε έναν Φαρμακοποιό με φάρμακα, προπαντός κινίνη. Με έδωσε ένα φαρμακοτρίβην από τον Πόντο τον Γ. Μουμουλίδην ο οποίος έμεινε και ζει έκτοτε στην Πορταριά.

Άρχισα κατ' αυτόν τον τρόπο αλλά και πάλι οι δυσκολίες με την άφιξη νέων προσφύγων και με την έλευση του χειμώνα του 1924 με τις πνευμονίες και αργότερα με τις αιμοσφαιρινουρίες, δεν μου άφηναν καιρό κυριολεκτικά να

αναπνεύσω. Αφήνω πλέον την οικονομική μου κατάσταση. Ευτυχώς είχε έλθει στην Θεσσαλονίκη μια αμερικανική αποστολή περιθάλψεως. Ένα από τα μέλη της, που ήξερε ελληνικά, μου έδωσε για μετακίνησή μου ένα άλογο, Και πάλι όμως οι δυσκολίες συνεχίστηκαν. Η απώλεια χρόνου μεγάλη.

Είχαν έλθει ο Αναστ. Μπόλκας, χωρίς μόνιμους πόρους, το ίδιο και ο Δημήτριος Μαστραλέξης, ο οποίος δεν ήθελε να εξασκήσει πια το επάγγελμα του δασκάλου. Εκείνο που ήταν επείγον ήταν η διανομή κινίνης και η εκτέλεση ενέσεων κινίνης, που μου έτρωγαν πολύτιμο χρόνο στις ιατρικές εξετάσεις. Ο Μπόλκας είχε μια επιτηδειότητα σε τέτοια πράγματα. Και ο Μαστραλέξης θα μπορούσε να ανταποκριθεί. Έσπευσα στην Θεσσαλονίκη. Με τον Καμπανίας πήγαμε πάλι στον Κοπανάρη, ο οποίος δέχθηκε και τους διόρισε και τους δύο ως νοσοκόμους μου.

Τους έδειξα που και πώς να κάνουν τις ενέσεις. Έτσι με τους δύο αυτούς ανθρώπους πρόσφερα τα δύομισι-τρία αυτά πρώτα χρόνια, όλη μου την ψυχή, όλες μου τις σωματικές δυνάμεις και ότι η επιστήμη μπορούσε να συνεισφέρει για να απαλύνει την τραγωδία των συμπατριωτών μας.

Με την εισήγηση του Μοργκεντάου στην Κοινωνία των Εθνών, δημιουργήθηκε ο εποικισμός, τα Αγροτικά Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

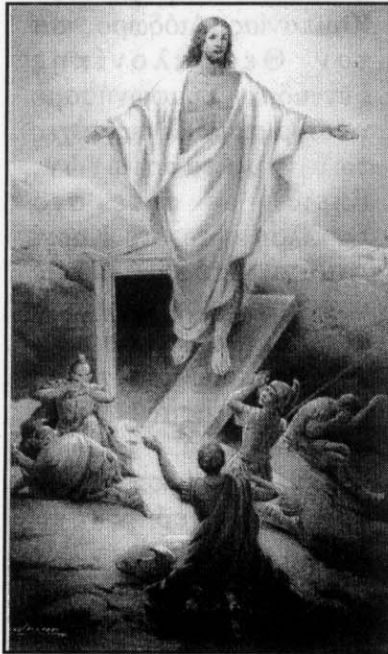
Ο ΔΕΝΔΡΟΛΙΒΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΔΑΦΝΗ

Στην Τρίγλια υπάρχει η λαϊκή παράδοση για την δάφνη και το δενδρολίβανο. Η παράδοση γεννήθηκε από τον λαόν κατά την λειτουργία του Μεγάλου Σαββάτου. Όταν ο ιερέας εξέρχεται από το ιερόν Βήμα, κρατά δίσκο και διασκορπίζει φύλλα δάφνης στην εκκλησία ψάλλοντας "Αναστήτω ο Θεός!" Τα φύλλα αυτά τα πατούν οι Χριστιανοί γιατί τα θεωρούν προδοτικά, επειδή πρόδωσαν τον Χριστό που ήταν κρυμμένος πίσω από τους κλώνους της δάφνης, όταν τον κυνηγούσαν την Μεγάλη Τετάρτη για να τον συλλάβουν οι Ιουδαίοι, γιατί έλεγε τον εαυτόν του "υιόν Θεού". Πράγματι η παράδοση

αναφέρει ότι ο Χριστός φοβούμενος την σύλληψη

στην οδό προς το Όρος των Ελαιών. Περνώντας οι

δενδρολίβανο απάντησε ότι δεν είδε τον άνθρωπο και οι Ιουδαίοι πέρασαν και έφυγαν. Επειδή όμως τα φύλλα του δενδρολίβανου δεν αποτελούσαν ασφαλή κρυψώνα ο Χριστός κρύφθηκε πίσω από την παχιά δάφνη που τον έκρυψε τελείως. Όταν γύρισαν πίσω οι διώκτες του Χριστού, ρώτησαν την δάφνη εάν είδε τον Χριστό και αυτή έσκυψε και τότε οι Ιουδαίοι τον είδαν, τον συνέλαβαν και τον πήγαν για ανάκριση. Γι' αυτό την μεν δάφνη καταπατούν οι Χριστιανοί την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου, τον δε δενδρολίβανο τον μοιράζουν οι ιερείς κατά την ημέρα της εορτής της Σταυροπροσκυνήσεως.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Εύχονται

Σε όλους τους συμπατριώτες
τους Τριγλιανούς

*Καλό
Πάσχα*

βγήκε έξω από τα Ιεροσόλυμα και προσπάθησε να κρυφθεί πίσω από το δενδρολίβανο

Ιουδαίοι κοντά από το δενδρολίβανο τον ρώτησαν εάν είδανε τον λεγόμενο Ιησούν, αλλά το

Τ Ο Φ Υ Λ Α Κ Τ Ο

Τη νύχτα της Μεγάλης Πέμπτης όταν διαβάζουν τα Δώδεκα Ευαγγέλια τα παιδιά των σχολείων γράφουν το "Πιστεύω" καλλιγραφικά και μετά την απόλυση της ακολουθίας φεύγοντας διπλώνουν το

χειρόγραφο σε σχήμα τριγώνου και το βάζουν κάτω από το προσκέφαλό τους. Την άλλη μέρα παίρνει η μητέρα το χάρτινο τρίγωνο και το βάζει μέσα σε μεταξωτό ύφασμα και στα δύο άκρα

ράβει κορδόνι και το βάζει στον λαιμό των παιδιών ως φυλακτό, το οποίο εάν χανόταν ήταν κακό σημάδι για το παιδί. Αυτό το έβλεπε κανείς στα μπάνια, που άρχιζαν από την γιορτή της Αναλήψεως

στον λαιμό όλων των παιδιών που διηγούνται πώς άλλος το έγραψε στο τρίτο Ευαγγέλιο και άλλος στο δωδέκατο. Το φυλακτό είχε όμως την βοήθεια και των Δώδεκα Ευαγγελίων!"

Κατά την Μεγάλη Πέμπτη τα παιδιά ψάλλουν στην εκκλησία τον ακόλουθο θρήνο

Σήμερα μαύρος ο ουρανός,
σήμερα μαύρη ημέρα
όπου σταυρώσανε το Χριστό,
οι άνομοι οι Εβραίοι.

Σήμερα ο κόσμος τρέμετε
και Τα βουνά ραγίζουν.
Τρία καρφιά παράγγειλαν
Για να τονε σταυρώσουν
Και 'κείνοι οι αθεόφοβοι
Πιάνουν και φτιάνουν
πέντε.

Τα δυο 'ναι για τα χέρια του,
Τα δυο για τα ποδάρια,
Το πέμπτο το φαρμακερό
Το βάζουν στην καρδιά του,
Να τρέξει αίμα και νερό,
Ωσπου να βγει η ψυχή του.

Κι ο Θεός τους
καταράστηκε
Σπίτια να μην 'ποκτούνε,
Μηδέ στάκτη στο τζάκι
τους,
Μήτε καλό να ιδούνε".

*****

Κάτω στα Γεροσόλυμα και
Του Χριστού τον τάφον,
Εκεί δενδρί δεν ήτανε,
Δενδρί εμφανερώθη

Ο φοβερός και μέγας,
Όπου ζυγιάζει τις ψυχές
Αμαρτωλές και δίκες.

Και δέρνει το κορμί του.

Να φας μαρούλι τρυφερό,
Να πεις νερό δροσάτο,
Να γύρεις ν' αποκοινηθείς

Στη μέση κάθεται ο Χριστός,
Στην άκρη η Παναγία
Και στα περικλωνάρια του

Εκεί πουν' οι αμαρτωλές
Είναι σκυλιά κι αρκούδες
Κι εκεί οπούνε οι δίκαιες
Κάμπος με τα λουλούδια.
Σαν τ' άκουσεν ο αμαρτωλός

Κι η Παναγία η Δέσποινα
Πολύ τον ελυπήθη.
"Μα σώπα, σώπα
αμαρτωλέ,
κι έχει ο Θεός για σένα.
Σου δίνω τ' αργυρά κλειδιά

Σε μια μηλιά από κάτω,
Να πέσουν τα' άνθη απάνω σου
Τα μήλα στην ποδιά σου
Και τα μικρά Αγγελόπουλα
Ν' αρθούν στην αγκαλιά σου".

Άγγελοι και Αρχαγγέλοι,
Κι ο Μιχαήλ ο Αρχάγγελος

Έσπασεν η χολή του
Παίρνει λιθάρια από τη γη

Και τα μαλαματένια
Ν' ανοίξεις τον Παράδεισο
να μπεις να κάτσεις μέσα,

ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΟΥ 1918

από τα βιβλία του Θανάση Πιστικίδη

Σαν κεραυνός εν αιθρία έπεσε η χαρμόσυνη είδηση ότι επιστρέφομε στο χωριό μας. Οι Τούρκοι και οι σύμμαχοί τους νικήθηκαν, υπεγράφη ανακωχή, ο ελληνικός και συμμαχικός στόλος μπήκαν στην Κωνσταντινούπολη. Μπροστά στην Αγία Σοφία ξανακουμάτιζε η Ελληνική σημαία. Ποιος μπορούσε να πιστέψει τέτοιο θαύμα και όμως ήταν πραγματικότητα, δεν ήταν όνειρο. Οι διαταγές ήσαν ξεκάθαρες μπορείτε να ξαναγυρίσετε στα σπίτια σας, στην πατρίδας σας, στην Τρίγλιά σας. Τόση όμως ήταν η δυσπιστία ώστε έκαμαν μια επιτροπή και πήγε στην εγκαταλελειμμένη από τους Τριγλιανούς Τρίγλια να δει τον Μουντούρη και να μάθει αν είχε και αυτός διαταγή να παραδώσει τα σπίτια, που στο μεταξύ, τα είχαν κατοικήσει Τούρκοι. Αυτός τους απάντησε ότι είχε διαταγή να παραδώσει αμέσως το σπίτι σε όποιον Τριγλιανό νοικοκύρη γύριζε, βγάζοντας έξω τον Τούρκο που το κατοικούσε.

Οι αμφιβολίες διαλύθηκαν και οι Τριγλιανοί πήραν το δρόμο του γυρισμού. Ο αγαπητός κ. Τσίτερ στο βιβλίο του που κυκλοφόρησε πρόσφατα γράφει πως από 1500 οικογένειες που εγκατέλειψαν την Τρίγλια επέστρεψαν 600 ή 500, οι δικές μου πληροφορίες είναι ότι 800 περίπου Τριγλιανοί πλήρωσαν με τη ζωή τους τις κακουχίες, τις αρρώστιες, την αθλιότητα της πρώτης προσφυγιάς (πληροφορίες από ηλικιωμένους Τριγλιανούς). Όποιο νούμερο από τα δύο όμως

αν διαλέξουμε είναι πραγματικά τραγικό όπως τραγικά υπήρξαν και τα τέσσερα χρόνια στην Προύσα και ακόμα τραγικότερη η κατάσταση που αντιμετώπισαν οι Τριγλιανοί όταν επέστρεψαν.

Πάμπολλα και φρικτά έχει να διηγηθεί κάθε επιζών Τριγλιανός από εκείνη την περίοδο. Νοικοκυριά και περιουσίες πατρογονικές είχαν εξανεμισθεί. Τραγική η εμφάνιση των σπιτιών του χωριού, των εκκλησιών, του Σχολείου, των μοναστηριών και των κτημάτων. Όταν έφυγαν το 1914 για την Προύσα, τους είπαν πως ήταν προσωρινή η αποχώρησή τους και να έπαιρναν μαζί τους μόνο τα απαραίτητα. Τα υπόλοιπα από το νοικοκυριό τους, τους είπαν να τα μαζέψουν στις εκκλησίες, να τα κλειδώσουν και θα έμεναν άθικτα. Γέμισαν οι εκκλησίες ντέκια με ρουχισμό και γενικά με νοικοκυριά, και πράγματι κλειδώθηκαν. Αλλά Τούρκος και εμπιστοσύνη που βρέθηκαν; Πριν καλά-καλά φύγουν οι Τριγλιανοί η λεηλασία, το προσφιλές τους "γιάγμα" άρχισε. Οι κλειδαριές των εκκλησιών έσπασαν και υπάρχοντα των Τριγλιανών πέρασαν στα χέρια αυτών των ληστών. Όταν γυρίσαμε, ακόμα και οι εκκλησίες ήταν ερείπια. Ένας τεράστιος αγώνας περίμενε τους Τριγλιανούς, ένας άθλος Ηράκλειος για να ξαναριζώσουν. Ο άθλος αυτός όμως ανετελέσθη από αυτόν τον λαό που πίστευε στην εργασία, πίστευε στη ζωή, πίστευε στη δύναμή του, ήθελε να

επιζήσει. Θυμάμαι τους γέροντες στα καφενεία να εξιστορούν τα γεγονότα. Ορμάνια τα κτήματα και οι μπαχτσέδες. Τα πύσια περάσανε και τα δέντρα στο μπόϊ, ο τόπος γέμιζε βασινιά.

Για να παλέψουν μ' αυτή την άγρια πια φύση, που βρήκαν μπροστά τους, δημιούργησαν "ταϊφάδες". Ομάδες δηλ. από 15 ως 20 ανθρώπους, που έπεφταν όλοι μαζί σε μια περιοχή και άλλοι έκοβαν πύσια, άλλοι κλάδευαν και άλλοι δούλευαν το λισκάρι τσιφτέ (δυάδες). Τον τρόπο αυτό της εργασίας τον ονόμαζαν λινοβοθιές (αλληλοβοήθεια), και συνήθως έλεγαν δουλεύουμε στις λινοβοθιές. Έτσι περνώντας από περιοχή σε περιοχή προχωρούσε η δουλειά. Όσο για το ωράριο εργασίας ήταν άγνωστο. Η ανατολή του ηλίου τους έβρισκε πάντα στα κτήματα και αν δεν νύκτωνε καλά δεν έφευγαν. Το θαύμα έγινε μέσα σ' ένα χρόνο ή σ' ένα χειμώνα, τα κτήματα έγιναν όπως ήταν. Ο τόπος ημέρεψε ξανά και τα ορμάνια έγιναν πάλι ζηλευτά κτήματα. Τα σπίτια σιγά-σιγά επισκευάσθηκαν, καινούρια νοικοκυριά αποκτήθηκαν και οι εκκλησίες ξαναλειτούργησαν. Η ζωή εύρισκε το δρόμο της. Μια πραγματικά καινούρια ζωή με καινούριους μάλιστα ανθρώπους. Τα παλιά συστήματα εργασίας και εμπορίου άλλαξαν ριζικά, τώρα πια δεν υπήρχαν Μπουτζεχτσίδες, υπήρχαν ελεύθεροι εργάτες. Τα τεφτέρια του Κοτσίφιου και πολλών άλλων

Κοτσίφιων δεν ξανάνοιξαν να καταβροχθίζουν περιουσίες. Εδώ δεν λέμε ονόματα για να μη θίξουμε τυχόν φίλους. Τι ευθύνονται άλλωστε αυτοί για προπατορικά αμαρτήματα: Μια καινούρια κοινωνία εμφανίστηκε, με καινούρια ονόματα, με καινούριους ανθρώπους και με καινούριες ιδέες. Όλοι σχεδόν οι παλιοί αφεντάδες εξαφανίστηκαν, ελάχιστοι επέζησαν αλλά και αυτοί προσαρμόσθηκαν. Θα ήταν παράλειψη αν δεν αναφέρω ότι πολλά πρόσφερε σ' αυτή την ανόρθωση της Τρίγλιας και το χρέμα (συνάλλαγμα) που έστελναν στις οικογένειές τους οι Τριγλιανοί μετανάστες. Πολλοί από αυτούς μάλιστα γύρισαν πίσω και με τα λίγα ή πολλά χρήματα που έφεραν αγόρασαν κτήματα ή ασχολήθηκαν με το εμπόριο. Δεσπόζουσες δε φυσιογνωμίες, δεν μπορώ να μη το αναφέρω, που με κάθε τρόπο προσέφεραν στην ανόρθωση της Τρίγλιας ήταν ο Χρυσόστομος Σμύρνης, ο Ιωάννης Σάπαρης από την Ρουμανία και ο Φίλιππος Καβουνίδης. Το θαύμα έγινε, η Τρίγλια ξεπέρασε τον παλιό της εαυτό. Αλλά δυστυχώς αυτό κράτησε όσο και ο επιάλτης της Προύσας, δηλαδή μόνο 4 χρόνια. Μετά ήρθε η οριστική, η τελειωτική καταστροφή του 1922. Πρέπει όμως να ομολογηθεί ότι η οκταετία αυτή 1914-1918 και 1919-1922 ήταν μια κοσμογονία, όχι μόνο για την Ευρώπη αλλά και πολύ

Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΟΥ 1918

από τα βιβλία του Θανάση Πιστικίδη

Συνέχεια από την 5η σελίδα
περισσότερο για την
Ελλάδα και τον
Μικρασιατικό Ελληνισμό.
Γνωρίσαμε εχθρούς και
φίλους (αλλά ποιους
φίλους; Μάλλον κανένα).
Η απόβαση του ελληνικού
στρατού στη Σμύρνη το
1919, η ραγδαία προέλαση

στο εξωτερικό και σ' όλα
τα παράλια της Μικράς
Ασίας, η κατάληψη της
Προύσας και η άφιξη
ελληνικού στρατού στην
Τρίγλια, ήταν κάτι το
αφάνταστο. Παραλήρημα
στην Τρίγλια, σημαίες
γλέντια και όνειρα, που τα
γκρέμισε όλα η προδοσία

των φίλων συμμάχων και ο
εσωτερικός διχασμός.
Αυτό όμως είναι έργο του
ιστορικού να το γράψει και
έχουν ήδη γραφτεί πολλά.
Οι επιζώντες της εποχής
εκείνης δεν είναι λίγοι και
έχει ο καθένας τις δικές του
εμπειρίες, τις δικές του
απόψεις, τα δικά του

ακόμη παθήματα.

Αυτά που γράφω, τα
γράφω για τους νέους, για
όσους νέους
ενδιαφέρονται για την
ιστορία του τόπου της
καταγωγής τους, για την
ιστορία του τόπου των
γονιών τους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΣΙΤΕΡ ΕΝΑΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ

Συνέχεια από την 3η σελίδα
Ιατρεία και η ανακούφιση
προ παντός εις φάρμακα
και κινίνη, κάπως
καλύτερα. Όπως και να 'χει
το πράγμα, η πληγή της
απώλειας των πατρίδων,
για μας της πρώτης γενεάς

έμεινε και θα μείνει
ανεπούλωτη.
Ένας μείνει χαραγμένο.
Τα 2-3 αυτά πρώτα χρόνια,
δεν υπάρχει ούτε ένας,
ούτε ένας συμπατριώτης ο
οποίος θα πει ότι πήρα για
ιατρική επίσκεψη, έστω

και μία δραχμή.

Και κάτι άλλο. Πανωφόρι
αγόρασα πολύ αργότερα.
Μπακαλόχαρτο και
εφημερίδες με
προφύλαγαν... εσώπλατα,
από το κρύο".

Αυτός ήταν ο Απόστολος
Τσίτερ.

Ένας διακεκριμένος
επιστήμονας, ένας καλός
Σαμαρείτης, ένας μεγάλος
πατριώτης. Οι Τριγλιανοί
τον αγαπούσαν και θα τον
θυμούνται για πάντα.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΥΦΛΑΡΙ

Από τα χειρόγραφα του Σταύρου Μαργαρίτη

Κατά την εποχή εκείνη του
1923, όταν πρωτοήρθαμε
στην Χαλκιδική, τα μέσα
θεραπείας της υγιεινής
ήταν υποτυπώδη. Δεν
υπήρχαν γιατροί, δεν
υπήρχαν φάρμακα. Από
γιατρούς ήταν μόνο ο
συmpατριώτης κ. Απόστ.
Τσίτερ, που έμενε στην
Πορταριά και γύριζε με το
άλογό του καβάλα από
χωριό σε χωριό για να
εξυπηρετήσει τον κόσμο,
γιατί δεν υπήρχε άλλο
μέσο μεταφοράς.

Η ελονοσία τότε θέριζε τον
κοσμάκη. Φάρμακα τότε
ήταν το Σουλφάτο
(κίτρινο), ενέσεις κινίνου
και ένα πικρό μαντζούνι.
Τότε στο Σουφλάρι (Νέα

Τρίγλια) ο Τσίτερ είχε ως
αντιπρόσωπό του (δηλαδή
αυτόν που πληροφορούσε
τον κόσμο το πότε θα 'ρθει
ο γιατρός) τον Δημήτριο
Μαστραλέξη, που στο
σπίτι του δεχόταν τα
φάρμακα, δηλαδή εκεί
ήταν το στέκι του γιατρού.

Τώρα για να εξυπηρετεί
καλύτερα τον κόσμο ο
Τσίτερ αναγκάστηκε να
μάθει τον Μαστραλέξη και
τον Αναστάση Μπόλκα το
πώς να βάζουν τις ενέσεις,
κι έτσι αυτοί οι δύο ήταν οι
πρώτοι νοσοκόμοι της
Νέας Τρίγλιας.

Με εντολή του γιατρού
βάζανε ενέσεις, δίνανε και
χάπια κινίνης, τα οποία

ήταν τυλιγμένα μέσα σε
τσιγαρόχαρτα. Από
αυτούς έπρεπε να πάρεις
τις οδηγίες και συμβουλές
το πώς θα πάρεις τα χάπια
και το πικρό μαντζούνι.
Λοιπόν σου έφερνε ο
Αναστάσης το μαντζούνι
και σου έλεγε να παίρνεις
τρεις χουλιαριές της
σούπας την ημέρα, πρωί,
μεσημέρι και βράδυ. Και
άκουγες τον Αναστάση να
λέει: "Είναι κομμάτι
πικρούτσικο, άμα να το
πάρεις, μη τυχόν και
τσαϊντισης; Ξέρετο χνά,
άμα δε το πάρεις, δε θα
γένεις καλά και ύστερις θα
σε πάμε στην ξερόβρυση!
(ήταν το νεκροταφείο).

Ήταν τέλος πάντων ένας

άνθρωπος ο συγχωρεμένος
που έδινε κουράγιο στους
πατριώτες μας, πάντοτε
πρόθυμος και
εξυπηρετικός, που σαν τον
Αναστάση άνθρωποι
σπανίζουν, διότι όχι μόνο
του ότι έκανε το
νοσοκόμο, αλλά έκανε και
χρέη οδοντογιατρού
(έκανε και εξαγωγές
δοντιών), στη συνέχεια τον
μπαρμπέρη (κουρέα) και
ξύριζε τον κόσμο γιατί δεν
υπήρχαν ξυριστικές
μηχανές, αλλ' ούτε και
άλλος μπαρμπέρης υπήρχε
κατά την εποχή εκείνη στο
Σουφλάρι (Νέα Τρίγλια) κι
έτσι γι' αυτά όλα
αναλάμβανε ο ίδιος να
εξυπηρετήσει τον κόσμο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Βουλγαράκης Ιωάννης & η κα. Χατζάρα Νίκη

Ο κ. Λάμπρου Κωνσταντίνος & η κα. Γκόκαλη Νικολέτα

Ο κ. Αραμπατζής Χρήστος & η κα. Μείμαρίδου Ευθυμία

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Τοχμαχώβ Ταρλέλ και η σύζυγός του Γκίτσα Εφραίμοβα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Τατιάνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Καλοπαναγιώτου Κλεοπάτρα ετών 96.

Γλαράκη Καλιόπη ετών 89

Κοκκαλάς Δημήτριος ετών 79

Μπαρμπαγεωργόπουλος Ευάγγελος ετών 59.

Καραγιάννης Ιωάννης ετών 87.

Μαστραλέξη Παρασκευή ετών 87.

Κουρτανιτζέ Νυντάρ ετών 67.

Παναβούλα Παρασκευή ετών 81.

Μουστάκα Ελευθερία ετών 83.

Μπούρδα Ελένη ετών 79.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Βαμβακά Μορφούλα 5.000 δρχ. στη μνήμη Κοκκαλά Δημητρίου

Καραγιάννη - Διδή Ελένη 20.000 δρχ. στη μνήμη της θείας της Ανθούλας και του θείου της Καραγιάννη Γιάννη

Ελιόγλου Ειρήνη 20.000 δρχ. στη μνήμη του ανδρός της Σωτήρη Ελιόγλου.

ΣΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Καραμάτσικου Ιφιγένεια 3.000 δρχ.

ΣΤΟΝ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Δημάδη Χαρίκλεια το γένος Βελισσαρίου 25.000 δρχ. για την αδελφή της Κατίνα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύλλογος μας ευχαριστεί τον συμπατριώτη μας Τοπογράφο Μηχανικό κ. Κυπριώτη Αν. Ιωάννη για την δωρεάν προσφορά του τοπογραφικής μελέτης για την ανέγερση του Ιερού Ναού στη μνήμη του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Η ΚΥΡΙΑ ΚΑΛΙΟΠΗ ΚΑΒΟΥΝΙΔΗ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Η κυρία Καλλιόπη Καβουνίδη κόρη του μεγάλου ευεργέτη των Τριγλιανών Φίλιππα Καβουνίδη τίμησε την εκδήλωση στην οποία ο βουλευτής κ. Πάπας Βασίλειος παρουσίασε τα πρακτικά του συνεδρίου της Ιστορ. και Λαογρ. εταιρίας Χαλ/κης για τα ήθη και έθιμα των προσφυγικών χωριών.

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ ΔΕΝ ΕΣΤΕΙΛΕ ΥΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Με λύπη μας παρακολουθούμε τον μοναχικό δρόμο που διάλεξαν οι εναπομείναντες στην Διοικούσα Επιτροπή του Παραρτήματός μας.

Αρνήθηκε για ακόμη μια φορά η Πρόεδρος να στείλει ύλη για την εφημερίδα μας "Τριγλιανὰ

Νέα", επιβεβαιώνοντας έτσι ότι δεν επιθυμεί την ομαλή πορεία του Συλλόγου. Οι ιστήρικτες δικαιολογίες για την έκδοση διασταστικής, παράνομης και παράτυπης εφημερίδας από το παράρτημα και η παραπληροφόρηση των Τριγλιανών της Νέας

Τρίγλιας τελικά μέρα με την μέρα καταρρίπτονται και η αλήθεια θα είναι πολύ οδυνηρή.

Ζητάμε από όλους τους συμπατριώτες μας να είναι κοντά στον Σύλλογο, να κλείσουν τα αυτιά τους στα ψέματα και να κάνουν υπομονή μέχρις ότου και πάλι ο Σύλλογος βρει την

γαλήνη του και μαζί με την Διοικούσα Επιτροπή του Παραρτήματός μας προχωρήσουν με αγάπη και συνεργασία στον δρόμο που ακολούθησαν επί σαράντα χρόνια τα προηγούμενα συμβούλια προς όφελος όλων των Τριγλιανών όλου του κόσμου.

Συμπατριώτες,

Στείλτε την συνδρομή σας στον λογαρ.

Εθνικής Τράπεζας: 223/480177.69

Ενισχύστε την εφημερίδα μας τα

“ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ”

Ιδιοκτησία:

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ

ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Χάψα 1

T.K. 546 26

Εκδότης - Διευθυντής

Μήτσου Ιωακείμ

Αντιπρόεδρος

Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:

Α^φ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αν. Θράκης 21

Τηλ. 914.464

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ Ι.ΝΑΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Για ακόμη μια φορά η Δήμαρχος Τρίγλιας μένει εκτεθειμένη απέναντι στον Σύλλογο των απανταχού Τριγλιανών και στο Παράρτημά του στη Ν. Τρίγλια.

Συγκεκριμένα πριν τρία - τέσσερα χρόνια υπόσχετο ότι θα παραχωρήσει μία έκταση στο δασύλλιο που βρίσκεται ανάμεσα στα σχολεία και μέσα στον νέο οικισμό για να ανεγερθεί με ευθύνη και πρωτοβουλία του συλλόγου μας και του παραρτήματος του Ιερού Ναός στην μνήμη του συμπατριώτη μας Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Στην συνέχεια ανακάλεσε την υπόσχεση της και το Δημοτ. Συμβούλιο αποφάσισε να γίνει ένα "Ίδρυμα Χρυσοστόμου Σμύρνης" σε μία έκταση του Δημοσίου έξω από τον οικισμό και σε τέτοια θέση που προδικάζει η λειτουργία του να γίνεται ορισμένες ημέρες τον χρόνο μια και δεν είναι μέσα στον οικισμό για να μπορούν ανά πάσα στιγμή οι Τριγλιανοί και

οι Τριγλιανές να ανάβουν ένα κερί και να προσεύχονται στην αγιοσύνη του αγίου μας.

Τέλος και αυτό είναι το χειρότερο ενώ ο σύλλογός μας και το παράρτημά του είχαν την ιδέα της ανέγερσης του Ιερού Ναού, ανέλαβαν την πρωτοβουλία να γνωστοποιήσουν τόσο στην γιορτή των "Χρυσοστομίων" στους Τριγλιανούς της Ν. Τρίγλιας όσο και μέσα από την εφημερίδα μας "Τριγλιανά Νέα" προς όλους τους Τριγλιανούς ανά τον κόσμο το μεγάλο αυτό όραμα του συλλόγου, να στεγάσουμε δηλαδή την μνήμη του αγίου μας σε έναν περίλαμπρο Ιερό Ναό, με πρόταση της Δημάρχου το Δημ. Συμβούλιο αποφάσισε κατά πλειοψηφία αντί ανέγερσης Ιερού Ναού, να γίνει "Ίδρυμα Χρυσοστόμου Σμύρνης" σε χώρο έξω από το χωριό και με φορέα πραγματοποίησής του τον Δήμο.

Έτσι ο Σύλλογος και το

Παράρτημά του που είχαν την ιδέα, που την γνωστοποίησαν σε όλους τους ανά τον κόσμο Τριγλιανούς, που ήδη συγκέντρωσαν από προσφορές και δωρεές ένα σημαντικό ποσό και έχουν υποσχέσεις από πολλούς συμπατριώτες μας ότι με το ξεκίνημα της ανέγερσης του Ιερού Ναού θα συνεισφέρουν και άλλα χρήματα, βλέπουν με λύπη τους να μένουν έξω από την όλη υπόθεση και τον Δήμο που μέχρι σήμερα τίποτε ουσιαστικό δεν έχει κάνει για την συγκεκριμένη περίπτωση, να γίνεται ο φορέας υλοποίησής της. **Με ξένα κόλλυβα δηλαδή να κάνει μνημόσυνο.**

Επειδή ποτέ μας δεν περιμέναμε πως η Δήμαρχος και η πλειοψηφία του Δημ. Συμβουλίου θα μας έβγαζαν έξω και θα αναλάμβαναν εκείνοι την πρωτοβουλία από μια υπόθεση που την οραματιστήκαμε, την ξεκινήσαμε και είμαστε έτοιμοι να την αρχίσουμε, αποφασίσαμε να

ζητήσουμε απ' ευθείας από την Νομαρχία Χαλκιδικής μία έκταση μέσα στην Ν. Τρίγλια όπου θα κάνουμε πράξη το όραμά μας, το όραμα όλων των ανά τον κόσμο Τριγλιανών.

Ο Σύλλογός μας και το παράρτημά του πιστεύουμε ότι έχουμε την δυνατότητα σαν φορέας να ξεπεράσουμε όλα τα εμπόδια (σκόπιμα και μη) και όλες τις δυσκολίες ώστε μια μέρα με ευθύνη δική μας να εγκαινιασθεί ο Ιερός Ναός στην μνήμη του Αγίου μας.

Και αφού ξεπεραστούν όλα, πάλι με δική μας πρωτοβουλία θα ζητήσουμε από την Ιερά Μητρόπολη Κασσανδρείας τον ορισμό Επιτροπής ανέγερσης του Ιερού Ναού που με την δική μας βοήθεια, συμπαράσταση και καθοδήγηση θα παραδώσουμε στις νέες γενιές έναν περίλαμπρο Ναό που θα θυμίζει την παλιά μας πατρίδα και που εκεί μέσα ο καθένας θα αναπολεί τις δικές του ρίζες, την δική του ιστορία.